

at gøre et stort Arbejde for Kvindestemmeretten. Man haaber at gøre nærmere Bekendtskab med en saa dygtig Kvindes fuldt moderne, men tilsyneladende harmoniske Liv og Virksomhed. Men Bogens Fortsættelse bereder unægtelig Læseren en Del Skuffelser i denne Retning. Skønt Forfatteren sikkert er en oprigtig Kvindesagsven, er det dog hverken Kvindesag eller Stemmeret, hvorom Bogen egentlig handler, men derimod er den øjensynlig ment som et Indlæg for den frie Kærlighed, og man kan af Hensyn til Kvindesagen kun beklage den begrebsforvirrende Sammenblanding af disse hinanden fuldstændig uvedkommende Spørgsmaal.

Bogen indeholder blandt sit Galleri af Stemmeretskvinder flere gode Tilløb til Karaktertegnning. Navnlig gælder dette selve Hovedpersonen, den unge Dame, der paa Grund af sin Virksomhed som Journalist gaar under Navnet Penneskaffet; hun er morsom i sine kvikke Replikker og rørende i sin opofrende Kærlighed, der desværre er bleven Bogens Hovedindhold. Skildringen af hendes Forhold til den pjaltede og uridderlige Dick virker nærmest langtrukket og trættende.

C.

How to learn Danish, hed en lille Bog, som den bekendte Sproglærer Frk. Henni Forchhammer udgav for et Par Aar siden. Ved at give Undervisning i Dansk til mange af de Udlændinge, som mellem Aar og Dag kommer til Danmark for at blive her, har Forf. samlet sig et godt praktisk Materiale, som hun ogsaa senere anvendte til en hollandsk Udgave, og nu fornylig har omarbejdet i en tysk og fransk Udgave. Med Henni Forchhammers Navn paa Titelbladet turde da Anbefaling være overflødig, vi bemærker da ogsaa kun for en Ordens Skyld, at Professor Otto Jespersen i et Forord udtaler sin Anerkendelse af denne fortræffelige og nyttige Bog, som er i Kommission hos Erslev & Haselbalch.

D.

Ved Valget i Verninge

den 25. ds. interPELLerede *Karen Mortensen* paa D. K.s Vegne Kandidaterne om deres Stilling til Kvindens politiske Valgret. Det lykkedes os ikke at faa Svarene med i dette Nummer.

Ny Sejr for Kvinderne.

En saadan har den unge Grevinde Krag-Juul-Vind-Frijs bogstavelig tilkæmpet sig ved Væddeløbet i Maribo den 9. Juli, hvor hun deltog i to Løb, og i det ene hjemførte 1. Præmie. Selvom Kvinder som Væddeløbsryttere rimeligvis i en overskuelig Fremtid vil vedblive at høre til Sjældenhederne, har den unge Dame dog bevist, at selv paa dette Omraade, hvor det i særlig Grad gælder at vise Mod, Udholdenhed og Koldblodighed, kan Kvinderne være Mændene ikke blot jævnbyrdige men endogsaa overlegne. Ethvert saadant Bevis er af stor Værdi for Kvindesagen.

Moderlighed.

Den er Fremtidens Sag, den er Slægternes Sag,
favner Jorden, som Himmelens Hvalv;
ti, vi løfter vort Barn mod den gryende Dag,
faar vi Lov til at løfte os selv.
(Gyrithe Lemche).

Saadan har en forstaaende Kvinde skrevet, og det er baade sikkert og sandt, at intet godt eller stort nogentid blev øvet i Haandens eller Aandens Verden uden, at den frigjorte selvstændige Personlighed var Grundlaget, enten det saa gjaldt Kvinder eller Mænd. Underligt lyder det da, naar Talen er om Kvindens Menneskeret og Deltagelse i det offentlige Liv, at man da atter og atter kan høre den Indvending, at det saa vil komme til at gaa ud over Børnene og Hjemmet, forringe Kvindens Værdi som *Hustru* og *Moder* o. s. v.

Meget fint og godt er der talt og skrevet om Moderlighed. Digteren har Ret, naar han synger: »Ej Sjælen lyser, ej Hjertet dugger, som, naar Dit Barn under Bøn Du vugger«. Det, at være Moder, kalder altid paa det dybeste og stærkeste i en Menneskesjæl. Men, — ingen, selv den største kunde nogentid give mere, end hun selv ejede. — Det, at have født et Barn til Verden er ikke saanær altid det samme som at være en ret Moder i *Aand* og *Sandhed*. En Følelse, selv den dybeste,